

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากร เป้าหมาย 3 กลุ่มคือ กลุ่มผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ จำนวน 170 คน กลุ่มผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จำนวน 60 คน และกลุ่มผู้อ่าน จำนวน 320 คน (ทั้งหมด 550 คน) ในจำนวนนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามตามกลับคีม่า 500 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 90.91 จะนับวิจัยจึงไม่อาจจะน่ามาเป็นข้อสรุปโดยทั่ว ๆ ไป (Generalizations) ได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ต้องวิจัยนื้อหาจะน่ามาเป็นจุดเริ่มต้น (point of departure) ในการวิจัยครั้งต่อ ๆ ไป เพื่อให้สามารถนำใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา การปรับปรุงการทำงาน ปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน และปรับปรุงวิธีการทำงานในหน่วยงานของฝ่ายบริหารของหนังสือพิมพ์ได้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 สรุปผลการวิจัย เกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของกลุ่มผู้ประกอบอาชีพ

จากตารางที่ 1-8 ข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่มีภูมิหลังของสังคมเศรษฐกิจดังนี้คือ เป็นผู้ประกอบอาชีพจากหนังสือพิมพ์เดียว, ชาวสด, ไทยรัฐ The Nation และ The Bangkok Post มีจำนวนเกือบเท่า ๆ กัน มีงานที่รับผิดชอบทางด้านนักโฆษณา, ช่างภาพ และอื่น ๆ ผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์主要从事งานหนังในหน้าที่การทำงานไม่เกิน 15 ปี มีอายุการทำงานไม่เกิน 15 ปี มีอายุต้นไม่เกิน 30 ปี เป็นเพศชาย ยังรอดและไม่มีบุตร/ธิดา

**1.2 สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพนิยมของผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ ในແນ່ງຈຸລາກ
ແລະນທການຂອງຜູ້ປະກອບອາຊີພໍາຫັນສຶກສົນ**

จากตารางที่ 9-26 พожะສຽນໄດ້ວ່າ ວິชาชືບິນຍາໃນແນ່ງຈຸລາກຂອງຜູ້ປະກອບ
ອາຊີພໍາຫັນສຶກສົນ ມີດັ່ງນີ້ເຄີຍ ຜູ້ປະກອບອາຊີພໍາຫັນສຶກສົນ ສ່ວນໃຫຍ່ໄມ່ປະສົງຮັບໃຈທີ່ຈະໄຫຼຸດ/ທີ່ຕາ
ປະກອບອາຊີພໍາຫັນສຶກສົນ ກາຣສຶກຢາສູງສຸດຮະດັບບຣິຢູາຕຣີ ໄນມ່າຊ່າງສານິເທັສສາສຕ່ຣ໌/ວາຮສາຮ
ສາສຕ່ຣ໌ ຜຶ່ງຕ່າງຈາກສາຂາວິຊາທີ່ນິຕາແລ້ມາຮດາໃຊ້ປະກອບອາຊີພໍາຫັນສຶກສົນ ມີມາຮດາ ເພື່ອນ ແລະ
ຄຽງ/ອາຈາຍ ເປັນຜູ້ທີ່ມີສ່ວນສັນສົນ/ກະຫຸນ/ດລາຈາທີ່ປະກອບອາຊີພໍາຫັນສຶກສົນ ຮດຍທີ່ຕົນເອງ
ມີໄດ້ວາງແພນໄວ້ກ່ອນສ່ວງໜ້າ ແຕ່ມີຄວາມຕັ້ງຈາຈອຍ່າງແນວແໜ່ງວ່າຈະປະກອບອາຊີພໍາຫັນສຶກສົນ
ຮັບໃຈທີ່ໄດ້
ເລ້າເຮັຍນາ ໄນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນສາມາຊີກສາມາຄມ/ທີ່ປຶກຢາສາມາຄມໄດເລຍ ເຈີນນທຄວາມ/ທ່າຮາ
ເກື່ອງກັບວິຊາອຳນວຍສຶກສົນ/ນ້ອຍນາກ ແຕ່ອ່ານນທຄວາມ/ທ່າຮາ ເກື່ອງກັບວິຊາພໍາຫັນສຶກສົນໆກາກ
ເປັນຜູ້ທີ່ໄມ່ຄ່ອຍໃຫ້ຄວາມສັກສູນແກ່ຈະຈົບປະເຈດ ມີຄວາມຜູກພັນຕ່ວວິຊາທີ່ຕ່າ ນອງໄມ່ຄ່ອຍເຫັນອາຄະດ
ໃນອັກ 10 ປີ້ໜ້າ ທີ່ງໃນໜ່ວຍງານເດີມ ແລະໜ່ວຍງານອື່ນ ໄດ້ຮັບບັນສົນ້ອຍ ໄດ້ເລື່ອນຫາພໍາຫັນ
ໃນໜ່ວຍງານເວລາ 10 ປີ້ໜ້າ ໃນໜ່ວຍງານເດີມ/ທີ່ກ່າງງານເດີມ ໄນໄໝຍ່ອຍຄົ້ງນັກ ທີ່ງໃນ
ໜ່ວຍງານເດີມ/ທີ່ກ່າງງານເດີມ ແລະໜ່ວຍງານອື່ນ/ສຕາບັນອື່ນ

ອ່າງໄຮກີດ ເນື່ອພິຈາລາວວິຊາບິນຍາຂອງຜູ້ປະກອບອາຊີພໍາຫັນແນ່ງນທການ (ตารางที่
33-37) ພ່ວ່າ ອູ້ໃນຮະດັບຕ່າເກືອນຖຸກມືຕີ ຍາກເວັ້ນເມີຕົວຄວາມກະຕືອງຮູ້ຮ້ານໃນແນ່ງນທການ

1.3 สรุปผลการวิจัยເກື່ອງກັບຄວາມຄືດເຫັນໜັງສຶກສົນໄທຍ່າ ຂອງຜູ້ປະກອບອາຊີພໍາຫັນ

จากตารางที่ 27-37 ພອຈະສຽນພລກາຣວິຈີຍເກື່ອງກັບຄວາມຄືດເຫັນໜັງສຶກສົນໄທຍ່າ
ໄທຍ່າ ຂອງຜູ້ປະກອບອາຊີພໍາຫັນສຶກສົນໄດ້ຕັ້ງນີ້ເຄີຍ ຜູ້ປະກອບອາຊີພໍາຫັນສຶກສົນ ໄທ້ຄວາມເຫັນ
ວ່າ ຜູ້ທີ່ພິຈາລາວມີຕີໃຫ້ອອກຂ່າວເຄີຍ ບຣະາທີກາ ກາຣພິຈາລາເສນອຂ່າວ ເປັນຂ່າວທີ່ເປັນຈິງ
ຜຶ່ງໜັງສຶກສົນໄສ່ວ່າໃຫຍ່ມີກາຣປະເມີນພລກາການບົງດິຕິງານພາຍໃນໜ່ວຍງານ ບັນຫາຂອງຜູ້ປະກອບ

อาชีพหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จะประสบสนับสนุนด้านการประสานงานและการให้ความร่วมมือ ภายใต้ องค์กรและภายนอกองค์กร และการปรับปรุงด้านจรรยาบรรณแก่นักหนังสือพิมพ์ เพื่อยกมาตรฐานให้ทัดเทียมกับต่างประเทศ

1.4 สรุปผลการวิจัย เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจ และ วิชาชีพนิยมในประเทศไทยของผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์

จากตารางที่ 38-53 พوจะสรุปได้ว่า ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่มีวิชาชีพนิยมสูงในประเทศไทย ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้คือ

(1) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่มีอายุการทำงานไม่เกิน 15 ปี และ ผู้ที่ไม่มีบุตร/ธิดาเลย พิจารณาจากความประสงค์ที่จะให้มีบุตร/ธิดาประกอบอาชีพเดียวกันกับตน

(2) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่เป็นนักเรียน ช่างภาพและอื่น ๆ ผู้ที่มีอายุการค้าแรงงานหนึ่งไม่เกิน 15 ปี และผู้ที่มีอายุตนไม่เกิน 30 ปี พิจารณาจากระดับ การศึกษา

(3) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ ไทยรัฐ ผู้ที่รับผิดชอบด้านข่าว ผู้ที่มีอายุการค้าแรงงานหนึ่งไม่เกิน 15 ปี เป็นบุรุษ และไม่มีบุตร/ธิดาเลย พิจารณาจากสาขา วิชาที่เรียน

(4) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ ไทยรัฐ พิจารณาจากความรู้ที่ปิดใช้ในการประกอบอาชีพ

(5) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ ข่าวสด และ ไทยรัฐ พิจารณาจาก ความรู้ที่มารดาใช้ในการประกอบอาชีพ

(6) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ ไทยรัฐ และผู้ที่รับผิดชอบด้านการโฆษณา ช่างภาพ และอื่น ๆ พิจารณาจากการได้รับการสนับสนุนในการประกอบอาชีพ

- (7) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของไทยรัฐ ผู้ที่รับผิดชอบทางด้านข่าวและที่เป็นชาย พิจารณาจากการวางแผนล่วงหน้าในการประกอบอาชีพ
- (8) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ที่มีอายุการค้าร่างหนังไม่เกิน 15 ปี ผู้ที่มีอายุการทำงานไม่เกิน 15 ปี ผู้ที่มีอายุตนไม่เกิน 30 ปี และผู้ที่ไม่มีบุตร/ชิตาเลย พิจารณาจากความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน
- (9) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของไทยรัฐ ผู้ที่รับผิดชอบทางด้านข่าว ผู้ที่มีอายุการทำงานไม่เกิน 15 ปี ผู้ที่มีอายุตนไม่เกิน 30 ปี เพศชาย และผู้ที่ไม่มีบุตร/ชิตาเลย พิจารณาจากการเขียนบทความ
- (10) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ ที่รับผิดชอบด้านการโฆษณา ช่างภาพ และอื่น ๆ และผู้ที่มีอายุการค้าร่างหนังไม่เกิน 15 ปี พิจารณาจากการถ่ายทำ/บทความ
- (11) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ ที่รับผิดชอบทางด้านข่าว ผู้ที่มีอายุตนไม่เกิน 30 ปี และเป็นเพศชาย พิจารณาจากรายบ�件ในการปฏิบัติงาน
- (12) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของช่างสตด และผู้ที่รับผิดชอบทางด้านการโฆษณา ช่างภาพ และอื่น ๆ พิจารณาจากความผูกพันในวิชาชีพ
- (13) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ The Nation พิจารณาจากการมองเห็นอนาคตในการทำงาน
- (14) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของไทยรัฐ และเป็นเพศชาย พิจารณาจากการได้รับโบนัส
- (15) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของไทยรัฐ ผู้ที่มีอายุการค้าร่างหนังไม่เกิน 15 ปี ผู้ที่มีอายุการทำงานไม่เกิน 15 ปี ผู้ที่มีอายุตนไม่เกิน 30 ปี ผู้ที่ยังเป็นรสดและผู้ที่ไม่มีบุตร/ชิตาเลย พิจารณาจากการเลื่อนตำแหน่ง
- 1.5 สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพนิยม ในแง่มุมภาคของผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์
- จากตารางที่ 54-59 พوจะสรุปได้ว่า ผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ที่มีวิชาชีพนิยม ในแง่มุมภาคสูง ได้แก่บุคคลตั้งตัวไปนี้คือ

- (1) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ ไทยรัฐ ผู้ที่มีอายุการดำรงตำแหน่งไม่เกิน 15 ปี ผู้ที่มีอายุการทำงานไม่เกิน 15 ปี เป็นเพศชาย อายุเป็นสูตร และผู้ที่ไม่มีบุตร/ธิดา เลย พิจารณาจากวิชาชีพนิยมโดยคิดจากตัวแบรท์ทั้งหมด
- (2) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ ไทยรัฐ ผู้ที่รับผิดชอบทางด้านข่าว และ เป็นเพศชาย พิจารณาจากมิติการศึกษาในแง่มุมภาค
- (3) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ ไทยรัฐ และผู้ที่รับผิดชอบทางด้านการโฆษณา ซ่างภาพ และอื่น ๆ พิจารณาจากมิติการได้รับการสนับสนุนในการประกอบอาชีพ ในแง่มุมภาค
- (4) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ ไทยรัฐ ผู้ที่รับผิดชอบทางด้านข่าว และ เป็นเพศชาย พิจารณาจากความกระตือรือร้นในแง่มุมภาค
- (5) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ ข่าวสด และผู้ที่มีอายุตนไม่เกิน 30 ปี พิจารณาจากความผูกพัน/ความจริงรักภักดีในแง่มุมภาค และ
- (6) เป็นผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ของ The Nation และผู้ที่แต่งงานแล้ว พิจารณาจากมิติความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

1.6 สรุปผลวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์

จากตารางที่ 60-66 ข้างต้น พوจะสรุปได้ว่า ผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจดังต่อไปนี้คือ สังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในสัดส่วนที่เท่ากัน สอนวิชาประชาสัมพันธ์ โฆษณา อื่น ๆ มีอายุการทำงานไม่เกิน 15 ปี มีอายุตน 31 ปีขึ้นไป เป็นสตรี แต่งงานแล้ว และบราศจากบุตร/ธิดา

1.7 สรุปผลวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพนิยมของผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ในแง่จุลภาคและ

มนภาค

จากตารางที่ 67-83 ข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ส่วนไหนๆ มีวิชาชีพนิยมในแบบภาคดังต่อไปนี้คือ ไม่ประสงค์ให้บุตร/ธิดาประกอบอาชีพเดียวกันกับตน ได้รับปริญญาโทขึ้นไป เรียนสาขานิเทศศาสตร์/วารสารศาสตร์ ความรู้ที่ปิด/มาตรฐานใช้ในการประกอบอาชีพมิใช่ นิเทศศาสตร์/วารสารศาสตร์ ได้รับการสนับสนุนในการประกอบอาชีพจากบิดามารดา เพื่อน อาจารย์ และครู ไม่ได้วางแผนล่วงหน้าที่จะประกอบอาชีพนี้ มีความตั้งใจอย่างแน่นหนึ่ง ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่ได้เป็นสมาชิกสมาคม/ที่ปรึกษาสมาคม เจียนตารา/บทความน้อย อ่านตารา/บทความมาก คำนึงถึงจรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน เจียนบทความให้กับหนังสือพิมพ์ น้อย ต่างตามแหล่งอาจารย์ที่ปรึกษาและอื่นๆ ได้รับการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการน้อยครั้ง ได้รับการเลื่อนระดับมากครั้ง และได้รับเงินเดือน 2 ขั้น น้อยครั้ง

สำหรับวิชาชีพนิยมในแบบภาคของผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ (ตารางที่ 89-94) นั้น พบว่า ผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีวิชาชีพนิยมพิจารณาจากตัวแบร์ทั้งหมดอยู่ในระดับต่ำ วิชาชีพนิยมพิจารณาจากการศึกษานิยมภาคอยู่ในระดับสูง วิชาชีพนิยมพิจารณาจากการมีผู้สนับสนุนในแบบภาคอยู่ในระดับสูง วิชาชีพนิยมพิจารณาจากความกระตือรือร้นในการแสวงหา วิชาชีพนิยม พิจารณาจากความมุ่งมั่น/ความจริงจังรักภักดีต่อวิชาชีพในแบบภาคอยู่ในระดับสูง และวิชาชีพนิยมพิจารณาจากความก้าวหน้าในแบบภาคอยู่ในระดับต่ำ

1.8 สรุปผลวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อหนังสือพิมพ์ไทยของผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์

จากตารางที่ 84-88 ข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า
 ผู้พิจารณาออกข่าวหนังสือพิมพ์คือ บรรณาธิการ การเสนอข่าว ควรเสนอเรื่องที่เป็นความจริง มีการประเมินผลงาน ปัญหาที่สำคัญคือ จรรยาบรรณ ซึ่งจะต้องได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น

1.9 สรุปผลวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของผู้สอน

วิชาชีพหนังสือพิมพ์และวิชาชีพนิยมในแฟงจุลภาค

จากตารางที่ 95-111 พอจะสรุปได้ว่า ผู้ที่มีระดับวิชาชีพนิยม ในแฟงจุลภาค ของผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์สูง ได้แก่บุคคลที่มีภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจดังต่อไปนี้คือ

- (1) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และผู้ที่มีอายุต้น 31 ปีขึ้นไป พิจารณาจากระดับการศึกษา
- (2) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่มีอายุการทำงานไม่เกิน 15 ปี เป็นสตรี และแต่งงานแล้ว พิจารณาจากสาขาวิชาที่ศึกษา
- (3) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่ทำการสอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์และมีอายุต้น 31-40 ปี พิจารณาจากความสอดคล้องกับความรู้ที่มารดาใช้ในการประกอบอาชีพ
- (4) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่ทำการสอนด้านการประชาสัมพันธ์ โฆษณา และอื่น ๆ พิจารณาจากความตั้งใจอย่างแน่นหนึ่งที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน
- (5) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ที่ทำการสอนวิชาหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวัฒนศิลป์ มีอายุการทำงาน 31-40 ปี มีอายุต้น 40 ปีลงมา และแต่งงานแล้ว พิจารณาจากการเป็นสมาชิกสมาคม
- (6) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่มีอายุการทำงานไม่เกิน 15 ปี พิจารณาจากการเป็นตัวราก/บทความวิชาชีพ
- (7) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมีอายุต้นมากกว่า 30 ปีขึ้นไป พิจารณาจากมิติการอ่านตัวราก/บทความวิชาชีพ
- (8) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่ทำการสอนวิชาหนังสือพิมพ์ และผู้ที่ไม่มีบุตร/ชิดา พิจารณาจากการเป็นตัวรากความให้กับหนังสือพิมพ์
- (9) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พิจารณาจากการมองเห็นอนาคตในหน่วยงานเดิม

(10) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่มีอายุการทำงานระหว่าง 16-25 ปี และผู้ที่มีบุตร/ธิดา พิจารณาจากการได้เลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ

(11) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ที่มีอายุการทำงานไม่เกิน 25 ปี และอายุตนเกินกว่า 40 ปี พิจารณาจากการได้เลื่อนระดับ และ

(12) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่มีอายุตนเกินกว่า 40 ปี และเป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว พิจารณาจากภาระในการได้รับเงินเดือนสองชั้น

1.10 สรุบผลวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจ และวิชาชีพนิยมในแง่มุมภาคของผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์

จากตารางที่ 112-117 พอจะสรุปได้ว่า ผู้ที่มีวิชาชีพนิยมสูงในแง่มุมภาคได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้คือ

(1) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่ทำการสอนวิชาหนังสือพิมพ์ และผู้ที่มีบุตร/ธิดา เกินกว่า 3 คน พิจารณาจากวิชาชีพนิยม ในแง่มุมภาค ซึ่งคิดจากตัวแปรวิชาชีพนิยมทั้งหมด

(2) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ที่เป็นสตรี พิจารณาจากการศึกษา

(3) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ที่ทำการสอนด้านหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และวิทยุศิลป์ ผู้ที่มีอายุการทำงาน 16-25 ปี และผู้ที่มีบุตร/ธิดาไม่เกิน 3 คน พิจารณาจากความกระตือรือร้น และ

(4) เป็นผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ที่มีอายุการทำงานระหว่าง 16-25 ปี ผู้ที่มีอายุตนเกินกว่า 40 ปีขึ้นไป และผู้ที่แต่งงานแล้ว พิจารณาจากความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ

กล่าวโดยสรุปแล้ว การวิจัยครั้งนี้พบว่าตัวแปรต้นคือ ภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจบางด้านที่ ทั้งของผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ และผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์สามารถนำมาอธิบายระดับวิชาชีพนิยมทั้งในแง่จุลภาคและมหาภาคได้ดีพอสมควร เนื่องจากอย่างยิ่งตัวแปรอายุ และการศึกษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ก็ต้อง ผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ก็ต้อง ส่วนแต่เป็นคนหมู่สามาที่ได้รับการศึกษาสูง นั้นยอมหมายความว่า วิชาชีพนิยมและจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์ล้วนแต่อู่ในกារเมืองบุคคลเหล่านี้แทบทั้งสิ้น อย่างไรก็ต้อง เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่าผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ และผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีวิชาชีพนิยมในแง่มหาภาคต่ำ ส่วนจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานนั้น ผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์จะคานึงถึงจรรยาบรรณมากกว่าผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงขอสรุปว่า วิชาชีพนิยมและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ และผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์คงจะได้รับการพัฒนาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปในอนาคต ทั้งนี้ เพราะบุคคลทั้งสองกลุ่มนี้ล้วนแต่ระบุหนักถึงความสำคัญและมีความห่วงใยต่อวิชาชีพการสอนและจรรยาบรรณ ตลอดจนอาจจะได้แรงกดดัน หรือข้อมูลย้อนกลับจากผู้อ่านด้วย

2. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอยู่สองประการ **ประการแรก** เป็นจากการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดทางด้านเวลา ฉะนั้น จึงไม่สามารถศึกษาวิชาชีพนิยมของผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ และผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ให้ครอบคลุมหนังสือพิมพ์และประชากร เป้าหมายได้มากกว่านี้ ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงขอเชิญชวนให้นักวิชาการได้ทrieve replication (replication) เกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อให้มีความแกร่ง (rigor) ในการอธิบายปรากฏการณ์และพฤติกรรมของวิชาชีพนิยมให้กว้างขวางขึ้น เนื่องจากอย่างยิ่งควรเพิ่มจำนวนประชากร และหนังสือพิมพ์ให้มากกว่านี้ **ประการหลัง** ผลวิจัยนี้ และผลวิจัยอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อบรรดาพิพากษาและกระบวนการคิด ซึ่งผู้วิจัยค่อนข้างจะแน่ใจว่า วิชาชีพนิยมและจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์ไทย จะดีขึ้นเรื่อย ๆ อย่างน้อยที่สุดก็คงจะดีขึ้นกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต ทั้งนี้ เพราะนอกจากผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ และผู้สอนวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จะได้ระบุถึงภารกิจของตนที่อยู่ในการอบรมของ

วิชาชีพนิยม และจรรยาบรรณแล้ว บรรยายการคุณชาธิบัติ แหล่งแรงกดดันที่เกิดจากสาระสอน และผู้อ่าน (โปรดศึกษาจากภาคผนวก 2) ก็เป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่จะทำให้วิชาชีพนิยม และจรรยาบรรณหนังสือพิมพ์ดีขึ้นกว่าเดิม

